

خوشکه که م

چۆن پرسیار ده که ی سه باره ت به ئایینه که ت ؟

وه رگی رانی به ده ستکاریه وه

دایکی سوننه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول

الله وعلى آله وصحبه وم والاه، وبعد:

به لئ هه موومان ده زانین که شاره زان
بوون له ئایینه که مان، و گه پان و پرسیار
کردن ده رباره ی شتیکی پیویسته، و
کاریکی گرنگه، چونکه پیشه وایانی ئیمه
که ئافره تانی صه حابه ن V، داوای
ئه وه یان کرد له پیغه مبه ری خوا d که
پوژتیکیان بۆ دیاری بکات - هه روه کو له
فه رمووده ی (صحیح) دا هاتوو - بۆ
ئه وه ی تییدا ئاموژگاریان بکات، و به
هۆیه وه شاره زای ئایینه که یان بن .

وه گومانیش له وه دا نییه که ئهم کاره
کاریکی چاک و دروسته - مه به ستم:
پرسیار کردنه سه باره ت به ئایین بۆ
شاره زان بوون لی - هه روه کو دایکی
بپواداران فه رموویه تی: (نعم النساء نساء

الأُنصار لَمْ يَمْنَعُهُنَّ الْحَيَاءُ [أن يسألن عن
الدين] وَأَنْ يَتَفَقَّهْنَ فِي الدِّينِ^(۱) .

واته: باشتین ئافره ت ئافره تانی
ئه نصاره شه رم و حه یا وای لئ نه ده کردن
که رێگر بیت له شاره زان بوونیان له ئاداب
و ئه حکامه کانی ئایینه که یان، و پرسیار
کردنیان سه باره ت به ئایین .

یان پیشینه فه رموویانه: دوو جوړه
که س هه ن فیری زانیاری نابن، شه رم، و
خۆبه زل زان .

پاشان خوشکه کانم ئه وه ش بزنان که
خوا ی په روه ردگار فه رمانمان پی ده کات
به وه ی که ئه گه ر شتیکیان نه زانی ئه وه
پرسیار بکه یان له زانایان و ماموستایانی
ئایینه که مان، هه روه که فه رموویه تی:

(۱) (واه البخاري ومسلم ، والزیادة عند أبي داود، وحسنه
العلامة الألباني في تصحيح سنن أبي داود ، برقم: ۳۱۶، و
في: صحيح سنن ابن ماجه، برقم: ۶۴۲) .

﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٢).

یهکهم: پیویسته له سهرت پرسیار له و مامؤستایانه بکهی که خاوهن زانیارین، و بهدوایدا دهگه پین، ئهوانه ی که ناسراون بهوهی که خاوهن زانیاری دروست و پهسه نن، و خاوهن بیروباوه پیکي دروست سهلامه تن، و پهیره و مهنه جیشیان پوون و ئاشکرایه له سر پهیره و مهنه جی پیشینه و سهله فی ئه م ئوممه تن، نه که له هه موو که سیکی به ناو مامؤستا و خوشوبهینه ر به زانیان .

واته: پرسیار له زانیان ومؤستایانی ئایینی بکهن، ئه گهر شتیکتان نه زانی . وه پیغه مبهه ری خواش d فهرموویه تی:

(أَلَا سَأَلُوا إِذْ لَمْ يَعْلَمُوا، فَإِنَّمَا شِفَاءُ الْعِيِّ السُّؤَالُ) (٣).

واته: خو پرسیاریان بکردایه که نه یانزانی، به راستی چاره سه ری نه زانی پرسیار کردنه . ههروه ها بزانه خوشکی موسلمانم: که پیویسته له سه ر من و توش له کاتی پرسیار کردنه کانماندا، هه ندیک ئاداب و سنور په چاو بکهین، که ئه مه ی خواره وه هه ندیک ئاموزگاری ورپنماییه له و باره یه وه که په یوه سه ته به ئاداب و شیوازی پرسیار کردن، به لکو خوا ی په روه ردگار من و توشی پی سوودمه ند بکات:

وه ئه ووتیه ی پیشه و (ابن سیرین) ت له یاد بیّت که فهرموویه تی: (إِنَّ هَذَا الْأَمْرَ دِينٌ ، فَاَنْظُرُوا عَمَّنْ تَأْخُذُونَ دِينَكُمْ) .

واته: ئه وه ی که ئیوه له سه رین ئایینه، جا بزنان و بیروانن له کیوه ئایینه که تان وهر ده گرن؟! جا خوشکه که م نه که ی ئایینه که ت بکه یته بووکه شووشه ی دهستی ئه م و ئه و، و هه ر که س به ناوی ئایینه وه هاته سه ر رادیوییه ک یان ئیزاعه و که نالیک پرسیار ی ئاراسته بکه ی، چونکه هه موو

(٢) (النحل: ٤٣) .

(٣) (حسنه العلامة الألبانی فی ضحیح سنن أبي داود ،

برقم: ٣٣٦) .

کە سێک شایستە ی ئه‌وه نییه که تۆ
نایینی لی وه رگریت .

دووهه: سنووری پرسیاره که ت دیاری
 بکه و باسی چیرۆکی ژیاڤی خۆت بۆ
 مامۆستا که باس مه که، بۆیه پێش ئه وهی
 پرسیار بکه ی ههول بده چۆنیتی
 پرسیاره که ت به شیوهیه کی پوون و
 ئاشکرا و ئاسان و به کورتی دیاری بکه ی.
 بۆیه ده بینین ئه و خۆشکانه ی که ئه م
 خاله ره چاو ناکه ن زۆربه ی جار به
 پرسیاره که یان مامۆستا که نا ره حه ت
 ده که ن، به وه ی که سه رگوزشته ی ژیاڤی
 خۆیاڤی بۆ باس ده که ن له
 پرسیاره که یاندا، ئاشکرا شه ئه و کاره
 شتکی نا قۆلا به وینۆست نیبه .

سکټيټم: با شيوازي پرسياره که ت
جديه تي پيوه ديار بيټ، به شيوه ک پوون
و ئاشکرا بيټ، هيچ ناز و دريژده دادريه کی
تيډا نه بيټ، هه روه کو خوي په روه ردگار
فه رمويه تي:

﴿ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي
قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴾ (٤) .

واته: ناز و مہر مہ کن لہ کاتی
 قسہ کردنتاندا، چونکہ رہنگہ ئو کہ سہی
 کہ نہ خویشی لہ دلدا ہہ بیٹ کاریگر بیٹ
 بہ ووتہ کانتان، وشتیکی لہ دلدا دروست
 بیٹ بہ رامبہرتان، با ووتہ کہ شتان
 ووتہ بہ کی عادہ تی بیٹ .

پیشہ کی بہ سہ لام کردن دہست پی
بکہ وپاشان راستہ وخو پرسیارہ کہ تہ
ئاراستہ ی ماموستاکہ بکہ، نہ وہ ک ئہ وہ ی
کہ ماموستایہ ک دہ گیریتہ وہ جاریکیان
خوشکیک تہ لہ فونی بو دہ کات بو ئہ وہ ی
پرسیاری لی بکات، و پی ووت: ماموستا
تہ لہ فونم بو کردی پیش ماوہ یہ ک،
وہ لامت نہ بو! ئہ وہ خیّر بو؟!
ماموستاکہ ش دہ لیت پیم ووت: ئہ و کاتہ
نہ خو ش بووم، ئہ ویش ووتی: ئہ ی خو
پوشتووی بو لای دکتور؟ ... وہ بہ م
شہوہ تاکو حرؤکہ کہ دہ گاتہ کوٹابی .

جا ته ماشای حالی ئه م خوشکه
موسلمانانه بکه، خو له وانه شه مه بهستی
خیر بیته له پرسیاره که ی له حالی
ماموستا که و پوشتن یان نه پوشتنی بو
لای دکتور هتد، به لام بو وه ها؟!
یه کسه ر پرسیاره که ت بکه، و ئه وهش

(٤) (الأحزاب: ٣٢) .

پاستیه کان، و پاریزه ریشمان بیّت له
هه موو خراپه یه ک .

چوارهم: ئەگەر ده کریت و ده توانیت
باشتر وایه پرسیاره که بده ی به
میڤرده که ت، یان براکه ت، یان کوڤرده که ت،
ئوان له جیاتی تو پرسیاره که ئاراسته ی
مامۆستاکه بکه ن، به لām ئەگەر نه کرا و
نه بوو، یان ئه وانه له مال نه بوون، ئه و به
خۆت پرسیاره که بکه، و هیه دوو پایی
دلّه پاوکی ی لی مه که .

پینجههم: ئەگەر هه ر شتیکت له باره ی
ئایینه که ته وه له لا ئاشکرا نه بوو، و
نه تزانی، ئه و دوو پا و دلّه پاوکی ت نه بیّت
له پرسیار کردندا، با پرسیاره که ش
هه ندیک جیگه ی شهرم بیّت له لات، وه بۆ
ئهمه ش هه موو جاریک بیر له وه فرمانه ی
خوای په روه ردگار بکه وه که

فه رموویه تی:

﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ﴾^(۷). یان پرسیاره که ی (أم سلیم)
یادی خۆت بخه ره وه که له پیغه مبه ری
خوا d کردی، و فه رمووی:

بزانه که هیه تاوانبار نابیت له لای خوای
په روه ردگار ئەگەر پرسیار نه که ی له
حالی مامۆستا، وه ئه وه ش بزانه که ئه و
مامۆستایه ش که تو پرسیار ی ئاراسته
ده که یت مروّقه و قابیل به هه له و
گاریگه ر بوون به ووته کانت، هه روه کو
پیغه مبه ری خوا d فه رموویه تی:

(كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ)^(۵) .

واته: هه موو مروّقیك له نه وه کانی
ئاده م ده که ویت هه له وه هتد .

وه فه رموویه تی:

(إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ ابْنِ آدَمَ
مَجْرَى الدَّمِ)^(۶) .

واته: شه یتان به ناو له شی نه وه کانی
ئاده م دا ده سووپیته وه هه روه کو چۆن
خوین به ناو له شیاندا ده سووپیته وه ...
هتد .

ووته ش کاریگه ری خۆی هه یه و، تۆش
کاریك مه که هه ستی به رامبه ر به
ووته کانت ببزوینیت، خوای په روه ردگار
یارمه تی ده ری من و تۆش بیّت بۆ

(۵) حسنه العلامة الألبانی فی صحیح ابن ماجه ، برقم:

۴۲۵۱، و فی: صحیح الجامع الصغیر، برقم: ۴۵۱۵ .

(۶) (رواه البخاري) .

(۷) (النحل: ۴۳) .

(www.R-rast.com) یان سایتی

به هه شت (www.ba8.org) .

شه شه: هه ولى ئه وه بده پيشتر
هه موو پرسپاره کانت له په رپه کدا کو
بکه یته وه، چونکه چه نده ها پرسپار هه ن
به می شکدا دین، به لام به هوى
نه نووسینیان له یاد ده چن، هه رچه نده
هه ولىش بدریت بیر ناکه ونه وه .

هه هه: کاتیکی گونجا و شیاو
هه لبریره بو خوت و بو ماموستاکه ش که
پرسپاره که تی ئاراسته ده که ی، کاتی
گونجاو و شیاو به نیسبهت خوته وه ئه و
کاته یه که ژاوه ژاو و زیقه زیقی مندالی
تیدا نه بیټ، وه ئه و کاته ش که گونجاوه
به نیسبهت ماموستاکه وه کاتیکی
به ره به یانی زوو نه بیټ که کاتی خه وتنه،
و درهنگ وه ختیش نه بیټ که کاتی
نووستن و پشووی ماموستاکه یه، و کاتی
نان خواردنه کانیش نه بیټ، یان کاتی
ئه نجام دانى نویژه کان نه بیټ که
ماموستاکه له نویژی جه ماعت ده بیټ .

هه شه: وه ئه گهر ئافره تی کیش
هه بیټ که ناسراو بیټ به زانستی شهرعی
و چاک وه لام دانه وه ی پرسپاره کان، و

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ، فَهَلْ
عَلَى الْمَرْأَةِ مِنْ غُسْلٍ إِذَا احْتَلَمَتْ؟) ^(۸) .

واته: خواى په روه ردگار شه رم ناکات له
خستنه پووی حه ق، ئایا ئه گهر ئافره ت
له شی گران بوو غوسلی ده که ویته سهر؟
وه ئه گهر هه ر له پروت نه هات که
خوت راسته وخو پرسپاره که ئاراسته ی
ماموستاکه بکه ی، ئه و پرسپاره که ت به
شیوه یه کی جوان دیاری بکه و بیده به
یه کی که له ده سته خوشکه کانت، و به باشی
تی بگه یه نه له پرسپاره که ت، بو ئه وه ی
پرسپاره که ت به جوانی ئاراسته ی
ماموستاکه بکات، و پاشان وه لامه که ی به
ته واوی لی وه رگره، یان ئه گهر له کوړیک
یان وانه یه کی ماموستاکه ت بووی
پرسپاره که ی بو بنووسه له ناو پارچه
کاغه زیک، و بو بنیره بو ئه وه ی وه لامت
بداته وه، یان له ریگه ی ئه و سائتانه ی که
شوینی متمانه ن و ماموستایانی متمانه
پیکراو سهرپه رشتی ده که ن پرسپاره که ت
ئاراسته یان بکه، بو ئه وه ی وه لامت
بده نه وه، وه کو: سایتی ریځگای راست:

(۸) متفق علیه .

نه ناسراون كه شوينكه و تهى ئاره زووه كانيان
بن، سه لامه تن له پړوى په پړوه و
مه نهه جيانه وه .

ده يه م: به جوانى و به باشى له وه لامى
ماموستا كه تيبگه، و نه گه ر تينه گه يشتى
ئوه داواى ئوه بكه له ماموستا كه
وه لامه كه ت بؤ دووباره بكا ته وه، چونكه ئوه
كاره ئايينه و پيوسته له ئايينه كه ت
به جوانى تى بگه يت و حالى بى .

له كوتايدا داواكارم له خواى پروه ردگار
هه موو لايه كمان له فيتنه و ناشوب و هه له
بپاريزيت، و وامان لى بكا ت شوينكه و تهى
ئاره زووه كانمان نه بين، و هم ووتانه شمان له
ته رازووى چا كه كار يه كانمان بژميريت، له
هه له شمان ببوريت، مه به ست هه ر ئوه و
هه ر ئو يشه وه لام دهر وهى به نده كاني، و
پاريزه ريشيانه له هه له و تاوان .

وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

وصلی اللہ علی نبینا محمد وعلی آلہ
وصحبہ وسلم.

شاره زايى هه بيت له ئاين ئوه و پرسیاره كه
ئاراسته ی ئوه و بكه پيش ئوه و ی
پرسیاره كه ت ئاراسته ی پياوان بكه ی .

نړۍ م: ورياي شوينكه و تنى
ئاره زووه كانت بيت له پرسیاره كانتدا، بؤ
نمونه نه كه ی بلليت: پرسیار له ماموستا
فلانه كه س ده كه م، چونكه ئوه نهرم و نيان
تره ! يان پرسیار نا كه م له فلانه ماموستا
چونكه زور توند و تيزه له وه لامه كانيدا !!

يان بلليت: جاريكى تر پرسیار
ده كه مه وه، چونكه ماموستا ی يه كه م
وه لاميكى توندی پى داوم، به لكو وه لاميكى
نهرم تر بدريمه وه، نه مه ش له لای زانايان
پى ده ووتريت (تتبع الرخص)، واته: به دوا
گه پراني پووخست و هه له و ئاسانكارى
ماموستايانى ئايينى^(۹) .

چونكه هم كار هت پيچه وانه ی ئوه
خاله يه كه ده بيت پرسیاره كان ئاراسته ی
ئوه ماموستايانه بكريت كه زانيارى
شه رعيان هه يه و به وه ناسراون، يان به دواى
زانستى شه رعيان ده گه پين، و به وه

(۹) بؤ زياتر ئاشكرا بوون له م بابه ته بروانه ی
نووسراوى: (پياده كړنى موسلمانان بؤ پووخست، له
نيوان حقيقه تى پووخست، و شوينكه و تنى
ئاره زووه كانيان / ئاماده كړنى: ماموستا عدنان بارام)
كه له ژماره يه كى هم گوڅاره به نرخه دا بلاوكراوه ته وه .